

השועל והדוב

ג'. ג'קובס

שסיפר, אבל אמר
"רק תחילה".
"רק תחילה?" אמר
הדוב "שם מוזר
ביותר."

אבל אחרי זמן מה

התחשק לשועל לאכול מנת דבש נוספת.
ושוב סיפר על צאצא חדש אצל הקרובים,
עשה כמו קודם, אכל דבש הרבה וחזר.
וכשהדוב שאל על שם הנולד אמר "חצי
אכול".

"איזה שמות מוזרים נותנים במשפחתכם"
השתומם הדוב.

וכעבור זמן מה עשה השועל בשלישית אותו
המעשה והפעם גמר את כל הדבש
שבכוורת. ולדוב סיפר שלרך הנולד קראו
"נגמר הכל" והדוב כבר לא השתומם כלל
מהשמות המוזרים.

קרה פעם שדוב ושועל עשו שותפות וגרו
ביחד.

השועל ידע כי לדוב הייתה כוורת מלאה
יערות דבש והוא מאוד רצה לטעום מהם,
אך לא ידע איך להשיג אותן, כי הדוב שמר
עליהן היטב.

אז יום אחד אמר לדוב "דודי, אני חייב
ללכת לקרובים, כי נולד להם שם צאצא."
"כן, לך בשלום" אמר הדוב.

והשועל יצא ליער ואחרי זמן מה התגנב
בחזרה, מצא את הכוורת ואכל מלא דבש,
ואחר כך חזר.

כשהדוב שאל אותו מה שם נתנו לנולד,
השועל לא חשב כבר כלל על השקר

אבל בסוף התחשק גם לדוב לאכול מהדבש שלו והוא הזמין את השועל למסיבה. אך כשהגיעו לכוורת מצאו אותה ריקה. הדוב פנה לשועל ואמר "רק תחילה, חצי אכול, נגמר הכל - לזה התכוונת כשאכלת את הדבש שלי?"

"לא, מה פתאום" ענה השועל. לא התקרבתי בכלל לכוורת שלך, גם כשהלכתי מכאן. כנראה אכלת את הדבש בעצמך ואינך זוכר. אולי היית רדום כשאכלת אותו. אבל נוכל לגלות זאת בקלות. בוא ונשכב כאן בשמש. השמש תמוסס את הדבש אצל מי שאכל אותו, תוציא אותו עם הזיעה ונראה זאת."

וכך עשו. נשכבו שניהם והתחממו בשמש אבל הדוב התחיל מהר מאוד להירדם. ואז קם השועל, לקח משארית הדבש שבכוורת ומרח לדוב סביב הפה. אחר כך העיר אותו ואמר "ראה, הדבש נוזל מפוך. כנראה אכלת אותו בשינה."
אחרי כמה ימים פגש השועל איכר מוביל

עגלה מלאה דגים שדג אותם באגם. רץ השועל מהר מאוד ונשכב בדרך לפני העגלה, מתחזה למת. כשהאיכר הגיע למקום וראה את השועל אמר לעצמו "איזו פרווה יפה לשועל זה. זו יכול להיות צעיף נהדר לאישתי." הוא ירד מהעגלה, הרים את השועל וזרק על העגלה. כשרק העגלה התחילה שוב בנסיעה השועל קם והתחיל לזרוק את הדגים על הארץ עד שלא נשאר שם אף דג אחד. אז הוא קפץ גם בעצמו מהעגלה, בלי שהאיכר הרגיש בכך.

כשהאיכר הגיע הביתה הוא קרא מיד לאישתו "בואי, ראי כמה דגים הצלחתי לדוג היום, ועוד פרוות שועל הבאתי לך במתנה". ניגשה האישה לעגלה ואמרה "אתה מהתל בי? אין כאן לא דג ולא פרווה" והתחילה להרביץ לבעלה במטאטא שבידה. בינתיים השועל אסף את כל הדגים והביא הביתה, שם התחיל לאכול אותם. וכשהדוב ביקש לאכול גם הוא אמר לו "לא, לא, אני

דגתי את הדגים ואני אוכל אותם. תוכל לדוג אותם לעצמך באגם." "איך עשית זאת?" שאל הדוב "האגם קפוא כולו."

"אראה לך" אמר השועל והוביל את הדוב לאגם, שם הצביע על חור שדייגים עשה קודם בקרח "שמתי את זנבי בתוך החור הזה. הדגים היום כל כך רעבים שבאו ותפסו את זנבי. אז יכולתי להוציא את הזנב עם הדגים ביחד. תעשה גם אתה כך." התיישב הדוב על הקרח, הכניס את זנבו לחור וחיכה, אך הדגים לא באו. "צריך סבלנות" אמר לו השועל "אחרי שהראשון יתפוס את זנבך, מיד יבוא האחרים." "אני מרגיש כבר משהו" אמר הדוב, כי המים התחילו לקפוא וזנבו נתפס קצת בקרח.

"מוטב שתחכה שיתפסו כמה. תוכל להוציא שלושה או ארבעה בבת אחת. אני בינתיים אלך לגמור את הארוחה שלי" אמר השועל

הזנב.

מאז נגמרה השותפות בין הדוב והשועל
והם כבר לא חיו יחד.
יום אחד חרש האיכר את השדה שלו. השור
הרתום למחרשה הלך בעצלנות. התרגז
האיכר וקרא "אם לא תמשוך את המחרשה
מהר יותר, אזמין דוב שיאכל אותך."
אבל השור לא החיש את צעדיו והאיכר,
שרצה להפחיד את השור ממש, קרא שוב
"דוב, דוב, בוא! אוכל את השור שלי!"
הדוב שהיה בסביבה שמעה זאת ובא מהר.

והשאיר אותו שם על הקרח.

אבל הוא לא הלך לאכול אלא רץ לבית
האיכר ואמר לאישה שם "גברת, שם באגם
יושב על הקרח דוב גדול. הוא זה שגנב
לכם את הדגים. אולי כדאי לכם לתפוס
אותו".

קראה האישה לבעלה ועם אלות גדולות
יצאו לאגם, שם התחילו להרביץ לדוב,
שזנבו בינתיים נתפס לגמרי בקרח.
התחיל הדוב למשוך ולמשוך עד שזנבו
נקרע והוא ברח משם עם חלק קטן של

לי את שני האווזים שהבטחת. "הלך האיכר הביתה ואמר לאישתו לתת שני אווזים לשועל. אבל היא הצטערה על האווזים והחליטה להתחכם. היא מילאה שק גדול ונתנה לשועל עם שתי חיות מתרוצצות בפנים. "רק תשגיח היטב" אמרה לשועל "תפתח את השק בזהירות שהאווזים לא יתעופפו ולא יברחו, כי הם מאוד ערים."

לקח השועל את השק למאורה שלו, הדליק אש והכין הכל לסעודה טובה, ואז פתח את השק בזהירות. אלא שמהשק לא התעופפו אווזים אלא שני כלבים גדולים, שהתנפלו עליו וטרפו אותו. וזה היה הסוף של השועל הערום.

"הנה אני. תן לי את השור שלך." נבהל האיכר ולא ידע מה לעשות. הוא הרי רק רצה להפחיד את השור ולא לתת אותו לדוב. אבל אז ביקש שהדוב ייתן לו לפחות לגמור לחרוש את השדה. הדוב הסכים והתיישב בקצה החלקה. כל זה ראה גם השועל שהסתתר אחרי עץ. הוא בא אז לאיכר ואמר "אני מוכן לשחרר אותך מהדוב הזה, אם תבטיח לתת לי שני אווזים מהלהקה שלך."

חשב האיכר שזו עסקה טובה, שני אווזים תמורת שור, והסכים. והשועל רץ ליער הסמוך ומשם התחיל לנבוח "האוו, האוו, האוו" כמו שנובחים כלבים שרצים אחרי ציד.

שמע הדוב ושאל את האיכר "מה הרעש הזה?"

"הו, אלה כנראה הכלבים של האדון שלנו, שמחפשים אחרי דובים."

נבהל הדוב מאוד וברח משם מהר. ואז בא השועל אל האיכר ואמר "עכשיו תן